

วิศวกร เอลิซ

โดย ลูซี่ สตีเวนสัน อีเวลล์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในเคนยา

“เอลิซ ตื่นได้แล้ว” คุณแม่ปลุกเอลิซ โอดครวญและพลิกตัว เธออยากนอนต่อ!

เธอหลับตาไปต่ออีกหนึ่งนาทิจากนั้นเธอนึกถึงเพื่อนๆ ที่โรงเรียนและสิ่งที่เธอจะเรียนรู้ที่นั่น สุดท้ายเธอคลานลงจากเตียงเพื่อสวดอ้อนวอน

“พระบิดาบนสวรรค์” เธอสวดอ้อนวอน “ขอบพระทัยสำหรับวันใหม่

โปรดช่วยให้หนูไปโรงเรียนตรงเวลา ช่วยให้หนูเรียนรู้และมีเมตตาต่อผู้อื่นในพระนามของพระเยซูคริสต์ เอเมน”

เป็นเวลาตี 4 และข้างนอกยังมีมืดอยู่ โรงเรียนของเอลิซอยู่ไกล นั่นคือสาเหตุที่เธอต้องตื่นแต่เช้า แต่เธอรู้ว่าการเรียนรู้นั้นสำคัญ นอกจากนี้ เธอต้องไปโรงเรียนด้วยถ้าเธออยากจะเป็นวิศวกรสักวันหนึ่ง!

ก่อนไป เอลิซหยิบกระเป๋าหนังสือและजाปาตีสำหรับมือเช้า เธอทานขนมปังแผ่นแบนเสร็จขณะรอรถบัส

เมื่อรถบัสมาถึง ดวงอาทิตย์โผล่ขึ้นเหนืออาคารที่อยู่ห่างไกล เอลิซก้าวขึ้นรถและได้ที่นั่ง เธอมองออกไปนอกหน้าต่างและคิดที่จะเป็นวิศวกร สักวันหนึ่งเธอจะสร้างเครื่องจักรเพื่อช่วยเหลือผู้คน

เมื่อเธอลงจากรถ เอลิซยังต้องเดินไปโรงเรียนอีกสองสามช่วงตึก เธอตรวจดูเวลาและเริ่มวิ่ง เธอไปสายไม่ได้!

“ยินดีต้อนรับคะนักเรียน” ป้าคลอเดียพูด “คุณป้า” นี่คือคำที่พวกเขาเรียกคุณครู “วันนี้เราจะเรียนเรื่องเศษส่วน” เอลิซนั่งตัวตรงบนที่นั่งของเธอ เธอชื่นชอบวิชาคณิตศาสตร์!

แต่เมื่อป้าคลอเดียเขียนสมการบนกระดาน เอลิซรู้สึกสับสน เธอมองกลับไปดูหนังสือคณิตศาสตร์แล้วดูบันทึกของเธอ ตัวเลขไม่สมเหตุสมผลกัน

“ทำแบบฝึกหัดใน หน้า 42 ให้เสร็จก่อนพรุ่งนี้” คุณป้าคลอเดียกล่าว “นักเรียนสามารถใช้เวลาที่เหลือในคาบชั่วโมงทำแบบฝึกหัดนี้ได้”

เอลิซจดโจทย์ข้อแรก เธอเริ่มแก้โจทย์ แต่แล้วเธอก็คิดไม่ออก เธอถอนหายใจ บางทีเจสซีเพื่อนของเธออาจจะช่วยได้

“เจสซี” เอลิซกระซิบ “เธอช่วยฉันแก้โจทย์ข้อแรกได้ไหม?”

เจสซีส่ายหน้า “ฉันพยายามทำการบ้านให้เสร็จก่อนชั้นเรียนจะเลิกอยู่” เอลิซขมวดคิ้ว เธอหันไปหาไมเกลเพื่อนของเธอ “เธอรู้วิธีทำข้อแรกหรือเปล่า?” เธอถาม

แต่ไมเกลกำลังยุ่งมากเช่นกัน “ขอโทษนะ” เขาพูดแล้วทำแบบฝึกหัดต่อ

เอลิซรู้สึกปั่นป่วนมวนท้อง ปกติเธอเก่งวิชาคณิตศาสตร์มาก! เมื่อเอลิซกลับถึงบ้าน พี่าก็มีอีกแล้ว เธอเหนื่อยมาก และเธอยังต้องทำการบ้านให้เสร็จ

เอลิซเริ่มแก้โจทย์อีกครั้ง แต่เธอยังแก้ไม่ได้ ตัวเลขทำให้เธอปวดหัว! บางทีเธออาจจะไม่ได้เป็นวิศวกร

บางทีฉันอาจจะไม่ฉลาดพอ เอลิซคิด

ภาพประกอบโดย จิมมี่ มัลคอล์ม

ตอนนั้นเอง เอ็มมาพี่สาวของเอลิซนั่งลงข้างๆ เธอ “เธอเป็นอะไรหรือเปล่า?” พี่สาวถาม

เอลิซคร่ำครวญ “หนูไม่รู้วิธีแก้โจทย์เลขพวกนี้! ทุกคนในชั้นเรียนทำได้ หนูคงไม่ฉลาดพอ”

เอ็มมาหัวเราะ “เธอ เป็น คนฉลาด!” พี่สาวบอก “เมื่อมีบางสิ่งที่ยาก นั่นไม่ได้หมายความว่าเธอไม่ฉลาด นั่นแปลว่าเธอจะต้องฝึกฝนให้มากขึ้น นี่ให้พี่ดูที่เธอกำลังทำหน่อยสิ เดี่ยวพี่จะสอน”

เอลิซให้พี่ดูสมการ และเอ็มมาเริ่มเขียนตัวเลข หลังจากนั้นไม่กี่นาทีทุกอย่างเริ่มสมเหตุสมผล เอลิซหยิบดินสอจากมือของเอ็มมาและแก้โจทย์จนเสร็จ

“เธอทำได้แล้ว!” เอ็มมาบอก “ฝึกต่อไปเรื่อยๆ นะ ถ้าคิดไม่ออกอีกล่ะก็ พี่ช่วยเธอได้”

เอลิซรู้สึกอบอุ่นในใจขณะเริ่มแก้โจทย์ต่อไป พระบิดาบนสวรรค์ทรงตอบคำสวดอ้อนวอนตอนเช้าของเธอและช่วยให้เธอเรียนรู้! เธอขอบพระทัยที่พระองค์ประทานพี่สาวผู้อดทนที่อธิบายโจทย์ให้เธอด้วยความช่วยเหลือของพระบิดาบนสวรรค์และการทำงานหนัก สักวันหนึ่งเธอจะเป็นวิศวกรได้แน่นอน! ●

